

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1907.

Treść: № 18. Ustawa, zawierająca postanowienia karne dla ochrony swobody wyborów i zgromadzeń.

18.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1907, zawierająca postanowienia karne dla ochrony swobody wyborów i zgromadzeń.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§ 1.

Następujące poniżej postanowienia mieć będą
zastosowanie tylko o tyle, o ile odnośne działanie
nie ma znamion czynu karnego, podlegającego
ukaraniu już według powszechnej ustawy karnej
i zagrożonego jakąś cięższą karą.

I. Postanowienia dla ochrony swo- body wyborów.

§ 2.

Postanowienia niniejszej ustawy, dotyczące
ochrony swobody wyborów, mają moc obowiązują-
cą względem wyborów do Izby posłów Rady
państwa, do sejmów krajowych, reprezentacji
gminnych i powiatowych i wszelkich innych korpo-
racji i ciał reprezentacyjnych, powołanych do za-
łatwiania spraw publicznych.

§ 3.

Przekupstwo przy wyborach.

Kto z rozmysłem

1. ofiaruje, daje lub przyrzeka uprawnionemu
do wyboru lub osobie trzeciej jakąś korzyść ma-

teryalną, aby tym sposobem uprawnionego prze-
kupstwem nakłonić do niewykonywania prawa wyboru
lub wykonywania go w pewnym duchu, lub

2. na rzecz własną lub na rzecz osoby trzeciej
żąda, przyjmuje lub pozwala sobie przyobiecać jakąś
korzyść materialną, za przyrzeczeniem lub pod po-
zorem, że takim podkupieniem da się nakłonić do
niewykonywania prawa wyboru lub do wykonywania
go w pewnym duchu,

ukarany będzie za występki ścisłym aresztem
od jednego do sześciu miesięcy. Przystosowana
korzyść materialna lub jej wartość pieniężna prze-
pada na rzecz funduszu ubogich dotychczas gminy.

§ 4.

Publiczne ugaszczanie uprawnionych do wyboru.

Kto w dniu wyborów w lokalach gospodnych
(restauracyjnych) lub szynkowych albo też na innych
miejscach publicznych wydaje albo każe wydawać
uprawnionym do wyboru potrawy, napoje lub inne
przedmioty użytkowe bezpłatnie albo po cenach
pozornych, ukarany być ma, o ile nie zachodzi
istota czynu przekupstwa przy wyborach (§ 3),
grzywną porządkową od dziesięciu do dwustu koron.

§ 5.

Wywieranie przymusu przy wyborach.

1. Kto w zamiarze nakłonięcia uprawnionego do
wyboru do niewykonywania tego prawa lub do wy-
konywania go w pewnym duchu, z rozmysłem do-
puszcza się czynnej zniewagi bądź przeciw niemu
samemu, bądź przeciw osobie mu blizkiej, albo

przynosi im uszczerbek na ciele, wolności, czci, majątku lub dochodzie, wyrządza im szkodę w ich czynności zawodowej lub przemysłowej, albo też im tem grozi, wreszcie bądź samego uprawnionego do wyboru, bądź osobę mu bliską, zastrasza przez wyrażenie im innych dotkliwych dla nich przykrości lub zagrożenie niemi, ukarany będzie za występki aresztem ścisłym od jednego do sześciu miesięcy.

Wśród okoliczności obciążających, a w szczególności wtedy, gdy zamierzony skutek został osiągnięty lub gdy czyn był tego rodzaju, iż mógł pociągnąć za sobą bardzo znaczną szkodę ekonomiczną dla uprawnionego do wyboru lub dla blizkiej mu osoby, karać należy ścisłym aresztem aż do jednego roku.

2. Takim samym karom podpada ten, kto wkrótce po wyborach bądź to uprawnionemu do wyboru, bądź też blizkiej mu osobie, z roznysłem zadaje czynną zniewagę lub przynosi uszczerbki i wyrządza szkody, w ustępie 1. określone, z tego powodu, iż uprawniony do wyboru wybierał nie w tym duchu, w jakim on nań przed wyborem wpływał.

§ 6.

Rozszerzanie fałszywych wieści przy wyborach.

Kto z roznysłem rozszerza publicznie fałszywe wieści o miejscu lub czasie wyborów, o odstąpieniu kandydata od ubiegania się o mandat albo o jakiej innej okoliczności, mogącej powstrzymać uprawnionych do wyboru od wykonywania prawa wyborczego albo nakłonić ich do wykonywania tego prawa w pewnym duchu, i czyni to w chwili, w której uprawnieni do wyboru albo pewna ich część nie może się już poinformować o prawdziwym stanie rzeczy, ukarany będzie za przekroczenie aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy.

§ 7.

Falszowanie wyborów.

Kto z roznysłem

1. fałszuje przy wyborze głosowanie lub wynik głosowania,

2. kartkę głosowania, oddaną sobie w celu umieszczenia na niej imienia kandydata, wypełnia wbrew otrzymanemu poleceniu, lub

3. przez sprowadzenie błędu co do swego uprawnienia do wyboru, a przedewszystkiem przez użycie podrobionych albo sfalszowanych dokumentów legitymacji wyborczej, wykonuje prawo wyboru, które mu nie przysługuje, albo też wykonuje prawo wyborcze, przysługujące innej osobie, bez jej zgody.

ukarany będzie za występki aresztem lub aresztem ścisłym od jednego do sześciu miesięcy.

§ 8.

Czynienie przeszkód przy wyborach.

Kto z roznysłem

1. w zamiarze utrudnienia uprawnionemu do wyboru wykonywania prawa wyborczego lub przeszkodzenia mu w wykonywaniu tegoż, albo w zamiarze umożliwienia sobie lub innym osobom do wyboru nieuprawnionym uczestnictwa w wyborach, przywłaszcza sobie bezprawnie lub nalywa cudze karty legitymacyjne, kartki głosowania lub inne cudze dokumenty, służące za legitymację wyborczą, albo też powierzone sobie dokumenta legitymacji wyborczej uprawnionemu zatrzymuje lub sprawia, iż dokumenta takie wydane zostają nie tej osobie, która w nich jest wymieniona, lecz innej,

2. w zamiarze wpłynięcia na wykonywanie prawa wyboru w pewnym duchu, utrudnia wyborcy swobodnie wykonywanie prawa wyborczego przez to, że wypełnia samowolnie kartkę głosowania, wydaną przez władzę dla wyborcy, lub

3. w zamiarze udaremnienia wykonywania prawa wyboru przeszkadza uprawnionemu do wyboru w oddaniu głosu,

karany będzie za występki aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy.

§ 9.

Bezprawne wykonywanie prawa wyboru.

Kto przy wyborze wbrew istniejącym przepisom z roznysłem

1. wykonuje prawo wyboru osoby drugiej za jej zgodą, lub

2. daje powód do tego albo pozwala na to, iż ktoś inny wykonuje jego prawo wyboru,

karany będzie za przekroczenie aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy.

§ 10.

Udaremnienie wyboru.

Kto w zamiarze przeszkodzenia stwierdzeniu wyniku wyborów listę głosowania lub kartki głosowania całkiem albo częściowo uprzętuje na bok, rozsypuje lub czyni nieprzydatnymi do użytku, karany będzie za występki aresztem ścisłym od jednego tygodnia do sześciu miesięcy.

§ 11.

Naruszenie tajemnicy wyboru.

Kto przy wyborze tajnym zaponocą środka prawu przeciwnego z roznysłem wyrabia sobie wiadomość o tem, jak ten lub ów uprawniony do

wyboru głosował, karany będzie za przekroczenie aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy.

§ 12.

Przeszkadzanie w ubieganiu się o mandat.

Kto w zamiarze wstrzymania kogoś od przedstawienia swej kandydatury do jednego z ciał reprezentacyjnych w §-ie 2-gim oznaczonych lub nakłonienia go do zaniechania kandydatury, dopuszcza się przeciw tej osobie czynnej zniewagi albo zadaje jej prawnie przeciwnie nadwężenie na ciele, wolności, czci, majątku lub dochodzie, albo też tem grozi, karany będzie za występki aresztem albo ścisłym aresztem od jednego do sześciu miesięcy.

§ 13.

Komisya wyborcza.

Komisarze wyborczy, członkowie komisji wyborczej i jej protokolanci uważani być mają za urzędników w rozumieniu § 101-go ust. karn. i używają przy sprawowaniu swych czynności ochrony, zapewnionej przez ustawę karną osobom do zwierzchności należącym.

§ 14.

Utrata prawa wyboru i wybieralności.

Zasądzenie za występki w §§-ach 3, 5, 7, 8 i 10 określone, o ile popełniono je przy wyborach do Izby posłów Rady państwa lub do sejmów krajowych, pociągają za sobą utratę prawa wyboru i wybieralności do Izby posłów Rady państwa, do sejmów krajowych i reprezentacji gminnych i powiatowych na okres sześcioletni, licząc od ukonficyzowania kary. Postanowienie to winno być w wyroku wypowiedziane.

Z upływem tego czasu ustaje także wykluczenie z prawa wyboru i wybieralności, postanowione w §-ie 8-mym, l. 6, ordynacyi wyborów do Rady państwa.

II. O ochronie swobody zgromadzeń.

§ 15.

Udaremnienie zgromadzenia.

Kto sam albo w towarzystwie innych osób z rozmysłem udaremnia zgromadzenie wyborców, zwołane w celu wysłuchania kandydatów, omówienia wyborów lub odebrania sprawozdania, albo też zabranie, podlegające ustawie o stowarzyszeniach i zgromadzeniach, a zwołane według przepisów ustawowych w celu roztrząsania spraw publicznych, czyniąc to bądź przez bronienie wstępu osobom do udziału w zgromadzeniu uprawnionym, bądź przez bezprawne wtargnięcie na zgromadzenie, bądź też

przez wyparcie osób obecnych lub osób do kierowania i utrzymywania porządku powołanych, albo przez gwałtowne stawienie oporu zarządzeniom formalnym, przez te osoby wydanym, a przebiegu zgromadzenia dotyczącym, karany będzie za przekroczenie aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy. Gdy zachodzą okoliczności obciążające, zasądzić należy w szczególności poduszczyciela i tych, którzy brali udział w udaremnieniu zgromadzenia, podjętem przez większą ilość osób, które się w tym celu zmówiły i połączyły, aresztem ścisłym aż do sześciu miesięcy.

O ile chodzi o zgromadzenia, których nie można osądzać według ustawy o stowarzyszeniach, za osoby do kierownictwa i utrzymywania porządku powołane uważać należy aż do ustanowienia ich przez zgromadzenie tych, którzy je zwołali.

§ 16.

Bezprawne branie udziału w zgromadzeniu.

Kto w zgromadzeniu tego rodzaju, który określono w §-ie 15-tym, ograniczonym w myśl zwołania do wyborców lub do pewnej ściśle odgraniczonej grupy wyborców, do członków pewnego stowarzyszenia lub do uczestników zaproszonych, świadomie bierze udział, nie posiadając do tego prawa, i mimo zawezwania ze strony osób, do kierownictwa i utrzymywania porządku powołanych, zgromadzenia nie opuszcza, karany będzie grzywną od dziesięciu do dwustu koron.

III. Postanowienia końcowe.

§ 17.

Postępowanie i wydawanie wyroku w przypadkach przekroczeń, w tej ustawie określonych, należy do sądów powiatowych, a ukaranie za publiczne ugaszczanie uprawnionych do wyboru i za bezprawne branie udziału w zgromadzeniu (§§ 4 i 16) do władz politycznych.

§ 18.

Postanowienia §§-ów 3-go do 12-go i §§-ów 14-go do 16-go nie mają zastosowania do czynów, popełnionych przed wejściem w życie tej ustawy.

§ 19.

Artykuł VI. ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1863, traci z chwilą, w której zacznie obowiązywać ustawa niniejsza, swą moc obowiązującą z tem, że wybory, które odbyły się przed powyższą chwilą, osądzone być mają według artykułu VI. wzmiankowanej na wstępie ustawy bez uwagi na to, że ustawa niniejsza weszła już w życie.

§ 20.

Jednocześnie z rozpisaniem wyboru do Izby posłów Rady państwa lub do sejmu krajowego podać należy tę ustawę we wszystkich gminach okręgu wyborczego do powszechnej wiadomości przez przybicie.

Nadto najważniejsze postanowienia w tej ustawie zawarte wydrukowane być mają na odwrotnej stronie legitymacji wyborczej.

§ 21.

Ustawa ta nabędzie mocy obowiązującej w dniu, w którym będzie ogłoszona.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi sprawiedliwości i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 26. stycznia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Bienerth wkr.